

عنوان مقاله:

تاثیرات پذیرش معماری مدرن در هویت فضاهای کنونی؛ بدست آوردن مکان یا از دست دادن معنا

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

لیلا لاجوردی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب

خلاصه مقاله:

آنچه یک فضا را به مکان تبدیل می کند، ایجاد ارتباطی عمیق مابین یک فضا و کاربر آن است. ارتباطی که به موجب یک خاطره جمعی یا لحظه ای خاص که تنها در آن فضا امکان باز تولید مجدد دارد شکل می گیرد و به تبع آن حس تعلق خاطری ایجاد می گردد که نهایتاً آن فضا را به مکانی با معنا و هویتی خاص برای استفاده کنندگانش تبدیل می کند. همین امر موجب تعدد بازگشت و بازدید از فضای مزبور می گردد که به نوع خود موجب پویایی آن مکان نیز می گردد. در دوران مدرنیته با رشد و گسترش شهرها و صنعتی شدن آنها، در پی تقاضاهای هرچه بیشتر برای تولید فضا، به تدریج معماری سنتی جای خود را به معماری فارغ از جزییات مدرن داد که در عین پاسخگویی به نیازهای طمانه خود گاه بی توجه به زمینه، ساختار خود را به محیط پیرامونش تحمیل می کرد. در تحقیق پیش رو، با رویکرد توصیفی - تحلیلی و با استفاده از ابزار کتابخانه ای تاثیرات پذیرش این رویه در ساختار هویتی معماری بررسی می گردد.

کلمات کلیدی:

حس مکان، حس تعلق خاطر، تاثیرات دوران مدرن، تبدیل فضا به مکان، هویت فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251987>

